

**Dissertatio inauguralis medico-chirurgica sistens ophthalmiam venereum
et peculiarem in illa operationem / [Julius Friedrich Breyer].**

Contributors

Breyer, Julius Friedrich.
Camerarius, Alexander, 1696-1736.
Universität Tübingen.

Publication/Creation

Tubingae : Litteris Roebelianis, [1734]

Persistent URL

<https://wellcomecollection.org/works/m93sm6z5>

License and attribution

This work has been identified as being free of known restrictions under copyright law, including all related and neighbouring rights and is being made available under the Creative Commons, Public Domain Mark.

You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, without asking permission.

Wellcome Collection
183 Euston Road
London NW1 2BE UK
T +44 (0)20 7611 8722
E library@wellcomecollection.org
<https://wellcomecollection.org>

DISSERTATIO INAUGURALIS MEDICO-CHIRURGICA
SISTENS

OPHTHALMIAM VENEREA
ET
PECULIAREM INILLA OPERATIONEM

QUAM

ANNUENTE DEO T. O. M.
INDULTU GRATIOSÆ FACULTATIS MEDICÆ,

P R A E S I D E

ALEXANDERO CAMERARIO
MED. DOCT. THEOR. ET PRAX. PROF. PUBL. ORD.
FACULTATIS MED. h. t. DECANO,

PRO SUMMIS IN MEDICINA HONORIBUS
ET PRIVILEGIIS DOCTORALIBUS
LEGITIME CAPESSENDIS

PUBLICO EXAMINI SUBJICIT

A U C T O R

JULIUS FRIDERICUS BREYER,
ORINGA - HOENLOICUS.

D. XXII. JUNII ANN. MDCCXXXIV.

H. Lque consuetis.

T U B I N G A E , LITERIS ROEBELIANIS.

ЕДИНСТВА И МИЛОСЕРДІЯ

1

МАКСИМ ФРЕНДМАН

PROSUMMIS IN MEDICALIONIS
ET PRIVILEGIIS DOCTORIBUS
LEGITIME CAVENDIS.

LITERACY EXAMINER SUBJECT

ROTDA

JULIUS FRIEDRICHUS BREYER

D. XIII. IUNI ANNO MDCCLXXII.

H. T. & S. Co. 1910

PROOEMIUM.

Culorum tam mirabilis est fabrica,
tam multiplex partium exquisito artificii ge-
nere effictarum in illis apparatus , tam exi-
mius illorum usus, ut jure optimo *Orpheus*
Naturæ speculum , *Alexander Peripateticus*
animaæ fenestram illos appellitaverint. Multarum & varia-
rum partium concursus in causa est, ut nulla corporis nostri
pars adeo numerosis tentetur morbis quam *Oculus*: recentio-
rum enim multi plus quam ducentos in illo numerant morbos.
Mirari hinc satis nequeo quod Ophthalmiatria tenus hac non
solum minus digne exculta , sed etiam balneatoribus , balsa-
mariis , circumforaneis, aniculis reliquisque hujus farinæ homi-
nibus fuerit tradita & in illorum manibus relicta , quos ta-
tamen omnis Matheseeos , Physiologizæ , Anatomiæ , Chirur-
giæ &c. cognitione destitutos esse scimus , cum tamen hæ
scientiaz ab illis requirantur, qui in tractandis hisce morbis non
temeritate , non ignorantia, sed conscientia & cognitione
plane sufficienti niti volunt. Sed uti hæcce ars ita etiam uni-
versa Chirurgia , quæ tamen Medicinæ pars est antiquissi-

ma (a) & evidentissima, à plurimis Medicis adeo despicitur, ut minus necessarium immo infra illorum dignitatem esse credant, vel Operationes Chirurgicas callere, vel illis admovere manus. In quos Medicos Joh. Muys (b) ita invehitur: Medici sibi decori esse existimant, Chirurgiæ operam dare, perinde ac si ignobilis foret externis quam internis humani corporis morbis mederi, ô miserum ac male fundatum Medicorum præjudicium! Chymicis operationibus intenti manus ac faciem atris carbonibus denigrare non recusatis sed gloriæ vobis ducitis, & hucusque bene verum cur Chirurgiam contemnitis? Nonne externæ Corporis humani partes nigris carbonibus existunt nobiliores. Præclarum est exercere Chymiam, sed longe præclarioris circas morbos versari Chirurgicos. Ab his verbis haud multum abludunt illa Cel. Joh. Adam Kulmi, *Anatomici Gedanensis* (c). An vero Jac. Berengarius, *Carpensis* (d) nimis acriter de hisce Medicis loquatur, dijudicare nolo. Optandum ergo utique optandum, ut Chirurgia à Medicinæ corpore nunquam fuerit divulsa. Quis, quæso, enim Chirurgiam à Medicina separatam concipere & se verum Medicum dicere poterit, qui integrum curandorum humani corporis Morborum cognitionem non habuerit, & Chirurgiæ peritia fuerit

orna-

(a) Omnes enim Medicarum rerum historici filum historiæ à Chirurgia sumunt vid. Herm. Conring. *Introduct. ad Medic.* C. I. Joh. Bohn de Offic. Medic. dupl. C. XXII. Gælicke. *Diss. de Mutilo Medic. Corpore resarciendo per Chirurgiam.* Hal. 1709. Cels. L. I. & VII.

(b) *Præfat. ad Praxin Chirurgiæ rationalis.*

(c) *Diss. de quibusdam præjudiciis Medicis.* Gedani 1732.

(d) *De fractura Cranii.* Lugd. Batav. 1715. p. 89. Evidem credo multos de prædictis Medicis operaturos, si scirent modum operandi, sed potissima caussa, ob quam non operantur, est, quia nesciant operari.

ornatus. Si nulla sane argumenta alia Medicos ad excolen-
dam Chirurgiam excitare deberent, sola imperitia & temeri-
tas illorum Chirurgorum, quos haut immerito Lippes & ton-
fores cumque Berengario (e) *Chirurgulos* vocare licet, suffice-
rent. Inter omnes enim constat, quantum dedecoris & dam-
ni arti tam salutari hi vulgo sic dicti Chirurgi inferant, ut illa
etiam hodie adeo contemnatur, & aliis vilioribus opificiis æ-
qui paretur. (f). Omni itaque encomio digni sunt isti Medi-
ci, qui Chirurgiam & callent & exercent, quorum etiam
nostra Germania plures celebriores habet. Has aliasque ob
causas rite exantlatis Examinibus Academicis Medicis Themæ
hoc Chirurgicum elegi. Tu B. L. de hisce juvenilibus labo-
ribus æquam sparge censuram ac errores, quorum plures esse
nullus dubito, tolera vel emenda. Fauxit DEUS ut omnia
feliciter.

DISSERTATIONIS

CAP. I.

DE OPHTHALMIA.

§. I.

Multis inhærere descriptioni Anatomicæ partium
Oculi superfluum duco, quum plures jam Oculi
structuram exacte nobis exposuerint, imprimis au-
tem Jac. Benjam. Winslow Anatomicorum nostræ
A 3 ætatis

(e) l. cit.

(f) Illustr. Stahl. Diff. De perpetuo Medicinæ & Chirurgiæ nexu.
Hale. Schwarze verzerrete Narren-Kappe zwischen den
Bädern und Balsierern.

ætatis facile Princeps (a) *de Saint Yves* Ophthalmiater Parisiensis famigeratissimus (b) *Antoin Mairre Jean* (c) tam accuratam nobis hujus organi dederunt expositionem, ut aliquid novi & operæ dignum superaddere nemo facile fuerit ausus.

§. 2.

Quare statim pergo ad tractationem de Ophthalmiis i.e. inflammationibus oculorum in genere: Ophthalmia jam brevi definitur, quod sit sanguinis serique stagnatio arteriosis in canalibus minimis tunicarum oculi cum attritu à reliquo sanguine continuo vi cordis hoc moto. (d) Quo minus autem stagnatio, obstructio, inflammatio fiat in vasis venosis, prohibet venarum fabrica, quæ tanquam arteriæ replicatae ex arcu ampli desinunt canalem, & ita humores in ampliores semper diffundunt canales, qui obstructioni minus apti sunt. Impeditur autem transitus humorum per minimas arteriolas tam sanguiferas quam lymphaticas, quæ contraria ratione ex amplis in angustiores terminantur ductus & ita nisi impetuive sanguinis ex corde tanquam ex antlia humana protrusi magis patent, & facile sanguini viscidis, crassis particulis & salium acidorum particulis prægnanti progressum per arteriolas in vasas excipientia præcludunt. Inflammationum duplex observatur genus: Ium) si humor stagnet in vasis sibi propriis, in finibus

(a) Exposition Anatomique de la Structure du Corps humain. Paris. 1732. T. IV. P. II. à §. 202. ad 315.

(b) Nouveau traité des Maladies des Yeux & avec de nouvelles découvertes sur la structure de l'œil. Paris. 1742.

(c) Traité des Maladies de l'œil. Paris 1707.

(d) Illustr. Herm. Boerhaave, *Ophorism. de Cognoscendis & curandis morbis.* § 371.

nibus sc. arteriosis sanguiferis (e) zandum si vascula imprimis eorum orificia sint ampliora facta, ut globulis majoribus & diametrum vasculi superantibus in statu naturali introitus quidem non autem progressus detur, & huc inflammatio errore loci facta à Boerhaave dicitur (f) & locum habet in vasis arteriosis lymphaticis, maximeque in Inflammationibus Oculorum observatur.

§. 3.

Ophthalmiarum caussas ad 4. commode refero classes, quarum

1.) Omne id involvit, quod fines vasculorum arteriosorum tunicas oculi percurrentium arctat, constringit, & ita sanguinis transitum inhibet ex. gr. frigus siceum, infixa acria extus occurrentia & particulae aeres liquidis immixtae.

2.) Comprehendit illas caussas, quæ vasculorum parietes laxant & dilatant, ut globuli his vasculis non proprii intrare quidem non autem transfluere possint, huc refer aërem & ventos humidos fibras vasorum relaxantes, motum cordis aetum & resistentiam vasculorum superantem, calida & aquosa extrinsecus applicata, transpiratio insensibilis suppressa vel impedita, hinc senes calvi præ aliis senibus obnoxii sunt oculorum inflammationibus.

3.) Sub hac recensentur omnes caussæ fluidorum corporis humani naturam immutantes, & illa crassa, viscida, coagulata fluxuique per vascula minus apta reddentes, quarum incensum veniunt acida humorum acrimonia, motus sanguinis nimius tenuiora dissipans, vigiliae & lucubrationes intensiores, somnus nimius, transpiratio aucta, plethora, tenacitas nimia humo-

(e) Boerhaave. Aphorism. 372.

(f) Aphor. 118.

humorum, ær æstuans & siccus, qui humidiora auffert adeoque ad majorem lentorem disponit.

4.) Includit cauſas solidis & fluidis communes, ex. gr. calor exsiccat humores, fibras constringit, frigus coagulat & arctat &c.

§. 4.

Inflammationes oculi multis sed omni fere inflammatio- ni communibus stipātur symptomatibus, quorum

1.) *Dolor*, humores enim congesti majus affectant spatium (§. 2.) inde membranæ distensionem & expansionem patiuntur, nervuli adjacentes à tumidis vasculis premuntur & adjuvantes digladiantium particularum acrum stimuli punctio- nis sensum inferunt.

2.) *Rubor* tunicis oculorum conciliatur nimia vasculorum sanguiferorum repleione, & crux in vascula pellucida lymphatica admissione. Stes ex. gr. ante speculum, liges fortius collare, brevi albedo oculi in rubedinem mutatur, quæ soluto collari rursus brevi ope palpebrarum nictitationis evanescit.

3.) *Tumor* ab obstructis, distentis & nimio crux infarctis vasculis.

4.) *Calor* à justo majori attritu & renixu partium solidi & fluidi.

5.) *Pulsatio major* & molesta ab impetu humoris arteriosi à corde propulsæ & vasculorum fibras distendente, ob harum resistentiam summe sensilem pulsatio tam gravis sæpe & molesta à pulsu satis distincta ipsa sensus & circumstantiarum ratione. (g)

6.) Du-

(g) vid. Eliæ Cameratii nuper demum piissime defuncti & de univerſa re Medica tam insigniter meriti Systema Cautelarum Medicarum. Tub. 1721. p. 248.

6.) Durities à causis tumoris. (§. 3.)

7.) Febris symptomatica ab irritatis fibrillis nerveis, & sanguinis circuitu & mixtione turbato.

8.) Facies rubicunda, vigilia, sitis, alvus sicca, urina tenuis &c partim à derivatione humorum ab inferioribus ad superiora, partim à consensu nervorum oculi cum illis abdominis & capitis oriuntur.

§. 5.

Symptomatum brevis hæc explicatio cuicunque facile signa diagnostica suppeditabit, ita ut labore ista (§. 4.) repetendi supersedere liceat. Ad ophthalmiarum itaque proprio differentias.

§. 6.

Quarum quidem cum aliis innumeras fere afferre possem, sed istæ omnes ad quatuor classes & gradus referri possunt.

I.) *Conturbatio græc.* Ταραξίς, quæ est lenior & incipiens oculi inflammatio nullo ferre dolore, rubore mediocri & partem minorem tantum adnatæ tunicæ occupante stipata: hæc est vel sicca absque ullo lacrymarum effluxu, l. humida, utj in Epiphora.

2.) *Ophthalmia* (tenus hac vocabulo Ophthalmiæ late pro omni inflammatione oculorum usus sum, hic vero stricte illud cum (h) aliis accipio) quam comitantur dolores puncrorii, rubor, & tumor, si non semper omnem, plurimam tamen conjunctivæ occupat partem, febricula adest cum reliquis Symptomatibus (§. 4.). Hæcce species α) est vel sicca, vel humida (§. 6. n. 1.) β) l. periodica, qualem in menstruatis ex. gr.

B

obser-

(h) Joh. Maur. Hoffmann. Syntagma Patholog. Therapeuticum ad Joh. Hartmanni Praxin Chymiatr. Lips. 1728. p. 202.

observarunt *Galenus* (i) *Job. Schenck* (k) *Ludov. Mercatus* (l)
Gabelkoverus (m) *Helwig* (n) vel continua, vel vaga. β) est
 vel simplex, vel complicata abcessibus, hydatidibus, vasis
 turgentibus. γ) vel critica, uti *St. Yves* (o) in pleuritide obser-
 vavit, vel non critica. δ) vel sympathica ex. gr. in dysenteria
 (p) *Georg. Wolffg. Wedelius* vel idiopathica. ϵ) vel epidemica
 vel sporadica; ζ) vel contagiosa. (q) *Galenus* vel contagiosa η)
 vel interna *Choroides* dicta, quæ aspectu levior appareat, sed
 inflammatæ sunt tunicæ interiores oculi, quarum inflamma-
 tionem iris rubicundior, pupilla dilatata, dolores ad sum-
 mum caput, & impatientia lucis clarioris indigitant.

3.) *Xημωσις. Chemosis*, quando symptomatibus communibus
 summe exasperatis, palpebris tumefactis & inversis tunica ad-
 mata ita intumescit, ut ejus crassities illam duarum linearum ad-
 æquet & cornea pellucida in fossula quadam circulari deli-
 rescat: hæc classis multas prioribus communes differentias ha-
 bet, & plurimum *Chemosis* est, si ophthalmia *Critica* (n. 2.
 l. V.) adfuerit.

4.) *Έχημωσις. Lat. Sugillatio* in hac conjunctiva tunica tota
 rubra nulloque albo colore distincta est, nec dolores intensi
 nec impatientia lucis sed tumor major observatur. Oritur
 ab effusione cruoris in cellulosam membranam intra adnatam
 & scleroticam, quum sc. diurna mora infarcti humores
 acres fiunt & perpetuo motu magis magisque atteruntur tan-
 dem

(i) de differentia febrium. Lib. II. Cap. 2.

(k) Lib. IV. Obs. 275. &c.

(l) de Mulierum affectibus. L. I. Cap. VII.

(m) Observat. Cent. III. obs. 61.

(n) Observ. 40.

(o) Maladies des Yeux. p. m. 186.

(p) Diff. de Ophthalmia. Jenæ. 1684.

(q) de febrib. L. I. & III. de Method. L. II.

dem vasculorum nonnullorum fines rumpuntur & dilacerantur ut sanguis contentus effluat. Si quidem rem rite consideremus, hæc ultima species effectus est inflammationis, sed quia semper ophthalmia simul adest, hic omnium Auctorum sequimur ordinem.

§. 7.

Ex iisdem fontibus, ex quibus Ophthalmiarum caussas dignosin & differentias hausi, *prognosis* haurienda est. Uti omnis inflammatio vel in suppurationem vel gangrenam & Sphacelum &c. desinit, nisi mature illi remediis occurras, sic præ aliis Oculorum inflammatio, si remediis incongruis vel minus conveniente methodo adhibitis illam velis auferre, varios tristes immo tristissimos ludit eventus. Nascuntur enim inde facile visus obscuratus, cornea transparens obfuscata, cicatricibus ulceribusque defigurata & exesa, partium internarum & externarum suppurationem, interdum visus oculique jactura. Præ aliis autem ophthalmiis multum alunt periculi *Chemosis*, *Choroides* (§. antec.) (quæ posterior visum deperditum & cataractas inducit membranaceas, quarum existentiam alii negant, alii vero affirmant.) (r) *Ecchymosis* à caussa interna plus sæpe alit periculi quam à caussa externa contundente. Ophthalmiæ vulneribus cranii, meningibusque cerebri laxis supervenientes mortis ut plurimum sunt prodromi. Secundum Hippocratem Ophthalmiâ laboranti alvi profluviu m bonum est. (s)

§. 8.

Devolvor jam ad Ophthalmiarum *Curam*, quæ non obtinetur nisi stasis illa resolvatur inflammatoria (§. 2.) Resol-

B 2

vere

(r) St. Yves des Malad. des Yeux. p. 319.

(s) Sect. VI. Aphor. XVII. Coao. præn. Sect. II, §. 133.

vere a. dicitur humorem concretum & solida eò adaptare, ut liquidum commode per vasorum angustias fluere queat: Quæ vero resolutio fit vel in vasis ipsis infarctis, vel in latioribus, in quæ reducitur humor: Tria hinc sunt observanda.

1.) Materiam obstruentem in ampliores reducere canales, ut ibi resolvatur, quod fit evacuatione vasorum, quæ sanguinem obstructis dederant vasibus, & derivatione humorum ad alia loca im pr. inferiora.

2.) Stafin inflammatoriam discutere & in loco resolvere.

3.) Symptomatibus gravioribus occurrere & oculum præservare à malis gravioribus.

§. 9.

Evacuant & derivant humores ad alia (§. ant. n. 3.) impr. præsidia Chirurgica: inter ea autem

1.) Venæsectiones, quæ vel in oculis ipsis affectis vel in aliis corporis partibus instituuntur: illæ à *Fecile Platero Basileensi* (t) non vero à *Dn. Wolhouse Anglo illo Ophthalmiatro*, uti quidem prætendit (u) primum descriptæ vocantur *Phlebophthalmotomiae*: quomodo autem Phlebotomia instituatur vid. *Felic. Platerum* (x) & *St. Yves.* (y). Venæsectiones in alias partibus primis diebus instituantur emittendo sanguinem multum per vulnus amplum: de usu harum venæsectionum vid. *Frid. Hoffmannum* (z).

2.) Sca-

(t) Præceos Med. LI. de Visus læsione. C. VII. p. 240. edit. Basileens. 1666.

(u) Catalogue des Instrumens.

(x) I. c.

(y) Malad. des Yeux. p. 195.

(z) Medicina Ration. Systemat. T. IV. P. I. Sect. II. C. XI. Caut. II.

2.) Scarificationes, quæ etiam in oculis ipsis vel in aliis locis celebrantur. Illæ diversis instrumentis & modis fiunt, quorum exactam & fidelissimam descriptionem exhibit Excellentissimus Dn. *Mauchartus* Med. & Chir. D. Archiater Würtembergicus Primarius P. P. O. Tub. Patronus pie colendus (a) ubi docet illam scarificationem optimam esse, quæ Vegetabili illo Blepharoxysto instituitur. Cui vero inter scarificationem & venæsectionem oculorum primas deferant, nondum inter se conveniunt Ophthalmiatri hodierni. Sed utraque operatio multiplici & quotidiana experientia in multis gravibus ophthalmiis & aliis oculorum morbis præstiterunt effectus haud spernendos. Evolv. Dissert. mox laudatam & *S. Yves.*

3.) Arteriotomia *Egyptiis* (b) *Hispanis* & *Gallis* usitata in diuturnis oculorum ophthalmiis divinum est remedium (c). Quam vero in nostris regionibus tanquam nostratum Chirurgorum manibus inexpertam & ignotam rarissime in usum vocamus.

4. Vesicatoria in cervice vel pone aures applicata laudat *Gregor. Horst.* (d)

5.) Setacea laudat *Hildanus.* (e)

6.) Cucurbitulas, Hirudines ad tempora appositæ *Frid. Desler.* (f)

7.) Alii etiam laudant fonticulos, frictiones, pediluvia &c. Ex fonte Pharmaceutico evacuationis & revulsionis scopo

(a) Diss. Ὀφθαλμοῦ Nov. Antiqua Woolhusiano • Hippocratica. Tübinger. 1726.

(b) Prosp. Alpini de Medicina Aegyptiorum. L. II. C. XI.

(c) ibid. (d) L. II. Observ. Med. 14. 19.

(e) Cent. IV. Obs. 6. Ex. 2. 3. 4.

(f) Exercitation, Practic. p. m. 107. Lugd. Batav. 1694.

prima sunt Purgantia leniora & fortiora secundum *Celsum* (g), & *Pechlinum*. (h) quorum usus diversitati corporum est accommodandus. His præmissis motum temperiemque obtime corrigunt diaphoretica, temperantia & diluentia diutius continuata.

§. IO.

Secundo scopo inserviunt remedia impr. externa Ophthalmica, quorum quilibet Ophthalmiater singularia prædicat. Præ aliis autem se commendat Camphora legitimo modo usurpata, quem docet *Illustr. Stahl.* (i) impr. si præmiseris epithema ex relaxantibus: Commendant se porro Tutia, saturnina, aq. dest. Euphras. Aq. fl. Cichor. (k) aliaque, quorum catalogum & usum addere non est instituti. Nec chartarum angustia permittit tertio scopo satisfacere i. e. Symptomatibus gravioribus occurrere, multo minus singularum ophthalmiarum methodum medendi addere.

Diæta hic etiam observanda est, æger sc. aëris æstuantis, humorum, vaporum accessum ad oculos arceat, delectetur tenebris, cibos assumat paucos eupeptos alvumque solventes, potus sit aquosus, diluens ex. gr. Decoctum avenæ, motus corporis & animi non nimius sed tranquillus. Hæc jam sufficient de Ophthalmiis in genere.

CAP. II.

DE OPHTHALMIA VENEREA.

§. I.

PErvenio tandem ad illius Ophthalmiæ tractationem, quæ Dissertationis nostræ thema est & ab origine Ophthalmia

Venerea

(g) L. II. C. 8.

(h) tract. de Purgantibus.

(i) Diss. de Morb. Oculorum in genere. §. ult.

(k) Syntagma Pathol. Therapeut. J. Maur. Hoffm. ad Joh. Hartmanni
Praxin. p. 201.

Venerea vocatur. Verum enim tristis hujus & maligni morbi nulli fere & Veterum & Recentiorum Auctorum nobis reliquerunt vel historiam accuratain vel veram medendi methodum , si sequentes excipias auctores. *Antonium Musam*, *Brassavolam* (a) *Bernardum Tomitanum* (b) *Prosp. Borgaratum* (c) *Alexandr. Trajan. Petronium* (d) *Joh. à Stephane* (e) & recentiorem *St. Yves* (f) qui morbum vel solum nominarunt, vel illum haud exacte descripsierunt, & illius veram curam reticuerunt, uti fecit *St. Yves*. Cum tamen hic morbus non inter rarissimos recensendus sit, tres enim observationes Cap. huic annexas duorum annorum spatio collegi, & Bernæ ab Operatore Xenodochii dexterrimo *Dn. Eberle* relatum accepi, quod plures hoc morbo infectos annotaverit, quos vero nunquam pristino statui oculorum ob Operationem ipsi ignotam restituere poterat.

§. 2.

Ophthalmia *Venerea* est inflammatio Conjunctivæ à morbo Venereo producta & versus noctem ingravescens. Antequam autem plura de hac Ophthalmia tradam, pauca dicam de *Luis Venerea* natura.

§. 3.

Cujus luis caufsa est virus illud venereum, quod per contagium communicatum (nam in nostris regionibus non nisi ex contagio hic morbus oritur ; an vero in illis terris, in quibus lascivi quidam Europæi illum contraxerunt, solum contagiosus sit

(a) Aloysii Luisini Utinensis *Aphrodisiacus*. Edit. Lugd. Batav. 1727.

p. 665. 727.

(b) ib. p. 1053. (c) ib. p. 1125. (d) ib. p. 1225.

(e) *Observ. Medic. Dec. VII. Cent. 5.*

(f) *Traité des Maladies des Yeux.* p. 187. & 209.

sit morbus venereus, maxime dubito) cuticulæ poros ingrediatur, vascula cutis ad cellulas usque adiposas perfluit, in iis hæret, obviæ pinguedini immiscetur, quæ tanquam materia maxime viscida venenum retinet, calore foveat, & mora magis magisque malignum & quasi corrosivum reddit. (g) Hæc materia stagnans circumfusas per ambitum lamellas pinguedinis inquinat, cutim illas obtegentem corruptit, acredine corrodit & semper latius serpens hoc virus latiorem etiam plagam in corpore celluloso quam in cute superposita occupat. Cutis enim substantia dura longe difficilius, quam illæ membranulæ tenuissimæ cellulas efformantes, corruptitur. Unde semper maculæ pulicium morsus tam colore quam magnitudine referentes & pruritum levem caloremque molestum generantes conspicuntur. (h)

§. 4.

Quod autem virus venereum in membrana adiposa vim maximam exerat, sequentia probant argumenta:

1.) Autopsia & experientia quotidiana; quod si enim corrumptum ulceribus aspicias corpus, musculos omnes rubicundos & illæcos, sed illorum interstitia purulenta & infecta reperies: Quid jam præter textum hoc cellulosem inter cutim & musculos observatur.

2.) Quare Ulcere Venereo consolidato musculi cuti adnascuntur? obtexti cellulosi per acrimoniam virus corrosi absentiam & defectum: musculi etiam aetio sæpe inde multum impeditur.

3.) Pinguedinis natura, quæ totius corporis nostri maxime tenax viscidum est inter omnes humores nostros, minime circulans est corpus, hinc etiam mora præ aliis aptum redditur materiam virulentam fovendi & magis in- et extendendi.

4.) Sub-

(g) Ill. Boëhaave Prafat. ad edit. Lugd. Batav. Aphrodisiaci Aloysii Luisini.

(h) ibidem.

4.) Substantia ipsius corporis cellulosi, quod ex pluribus irregularis figuræ componitur cellulis, hæ cellulæ ex membranis telæ araneæ instar tenuibus formatæ omnes fere corporis partes concomitantur, superimpositæ cuti firmiter adhærent, in musculorum interstitia sese insinuant, illorum tendines investiunt, horum insertionem ad ossa sequuntur, inde Periodico communicant, atque cum vasibus ossium intrant substantiam & cavitates, uti demonstrant *Illustr. Boerhaave* (i) *Frid. Ruysch.* (k). *Jac. Benj. Winslow* (l). & illustrat illorum fraudes, qui brutorum corpora in visus fallaciam flatu replet. Itaque non mirum omnes Corp. humani partes affici & infici posse Lue Venerea.

5.) Quod venenum venereum tamdiu saepius in abdome infimo prope partes genitales hæreat, donec alias partes infestet, ibi enim tanta panniculi adiposi observatur copia, si flatu illam distendas, ut *Excell. Dn. D. Salzmannus*, Praceptor meus sua fidelitate nunquam satis à me deprædicandus, in Theatro Argentoratensi Anatomico mihi monstravit.

6.) Medendi methodus; nisi enim convenientibus remediis liquidum cellularum oleosum resolvatur, & ex corpore ad ultimam usque quasi guttulam eliminetur, malum nunquam non recrudescat.

§. 5.

Doctrinæ gratia addo diversos *Luis Venereæ* gradus, quæ tres habet:

1.) Si materia virulenta solas partes generationi dicatas & illas vicinas contaminaverit. Qui gradus diversimode nominatur pro affectarum partium differentia: Si ex. gr. *Virus venereum*

C

reum

(i) Præfat. cit.

(k) Thesaur. III. §. LXXIX.

(l) Exposit. Anatomiq. T. III. Traité des Integument. §. 68.

reum ulcera produxerit in pene & partibus illi continuis dici
tur *Gonorrhœa Virulenta*, in vagina vero muliebri appellatu
Fluor albus: Prioris cum *Ill. Boerhaave* (m) quinque numeramu
species, quarum

α) Si glandis textura spongiosa & cellulosa ullenculis tenta
ta materiem fœtidam subluteo - viridescentem, instar seri fu
si splendentem & minus cohærentem sudat, quæ species li
quore respective minus crasso intra glandem & præputium hæ
rente & post glandis pressionem extus transfudante cognol
citur.

β) Cum virus penetrat ad cellulosi corporis urethræ parten
superiorem usque, sibique canaliculos in urethram hiante
format, ex quibus materia continuo destillat, quam cog
nosces, si mane ante urinæ excretionem penem antrorsur
premas, notabilis enim tunc effluit materiae copia per pressio
nem in urethram derivata: hæc est frequentissima, quæ pra
aliis in gonorrhœam mutatur inveteratam, nullis sæpe remedii
auscultantem.

γ) Ubi materia glandulas *Cowperi* sive sec. *Ill. Winslow* Pro
stratas inferiores (n) infestat & exedit & se in cævum urethrae
exonerat materia purulenta.

δ) Si venenum per memoratas vias ad prostatarum corpo
ra perlatum illas tabefacit & corrodit, quam tumoribus hisc
in locis, Urinæ interceptionibus &c. cognoscimus.

ε) Si virus ad vesiculas seminales penetraverit, illas exese
rit, & profluviū largum fœtidæ materiae, magis tamen albi
cantis, cum variis fistulis, sinubus scroti, ani, vesicæ &c
produixerit. Fluorem album malignum, quomodo à benigno
dignoscas docuit *Georg. Baglivi* (o) si scil. fluor durante men
stru-

(m) Præfat. cit.

(n) Expos. Anatomiq. T. IV. p. I. §. 555.

(o) Praxeos Medic. L. II. Cap. VIII. §. 3.

struo non cessat signum est fluoris albi maligni. Quod tamen signum non pro pathognomico & infallibili habendum esse monuit *Ill. Zellerus p. m. P. P. O.* & *Archiatrorum Senior (p)* idque variis observationibus confirmavit. Hinc alia signa in auxilium simul vocanda sunt, effluxus materiæ subluteo-viridescentis (*§. hoc. l. a*) doloris versus noctem exacerbationes, impr. confessio ægrotæ.

§. 6.

Alter Luis hujus gradus est, cum materia Venerea præter partes genitales aggreditur etiam remotiores impr. membranaceas & ossicula tenuiora, cujus signa tanquam ubique descripta prætermitto.

§. 7.

Ultimus gradus est, ubi virus non solum partes membranaceas & tenuiora ossicula sed etiam firmiora, majora densioraque infestat. Hic enim omnis pinguedo medullaris in faucidissimum putridumque mutatur oleum, cui vero exitus negatur, quod inclusum cariem generat, lamellas ossium elevat, periostium distendit, exedit, atque sic tophos, exostoses generat. Infestantur præ aliis ossibus ossa Claviculæ, humeri, cubiti, radii, tibiæ, ossa Calvariæ, uti in *Theatro Anat. Argentorati Anno 1732.* fæmina juvenis cranium fere omni ex parte cariosum cum reliquis hujus luis in partibus muliebribus signis suppeditavit.

§. 8.

Ophthalmia Venerea est vel *Symptomatica* vel *Metastatica*. Symptomatica ophthalmia venerea est illa, qua à morbo venereo tanquam à caussa producitur, ita tamen, ut morbus

C 2

ipse

(p) *Diss. de Genorhea Virulenta in utroque sexu.* Resp. Gmelino, Tüb. 1700.

ipse & materia virulenta non mutent locum & sedem. Hæc symptomatica rarius observatur, & si adest ut plur. secundus jam luis venereæ gradus (§. 6. C. II.) ægrum infestat.

§. 9.

¶ Symptomatica Ophth. cognoscitur & à reliquis dignoscitur:

1.) Ab Ophthalmiis non venereis (de quibus Cap. I.) hæc omni tempore ægrum excruciant, illa autem i. e. Symptom. Venerea vespertino tempore incipit, cum nocte ingravescit, adventante autem diluculo remittit, porro syptom. venerea absque ullis remediis ægrum tandem deserit, sed sæpius redit, reliquæ autem semel absentes sine causis novis, exceptis periodicis, non redeunt, denique in Ophth. Syptom. Venerea remedia dicta Ophthalmica nullum, in reliquis autem congrue exhibita operatum edunt effectum.

2.) Ab Ophthalmia Venerea metastatica, illa i.e. Symptomatica versus auroram remittit hæc vero non remittit versus auroram, illa nunquam hæc autem semper in 3um & 4um Ophthalmiæ gradum mutatur, porro in illa materia morbifica sedem non transmutat (§. 8. C. II.) sed in metastatica, in illa dolores non tam graves quam in hac, illa denique auffertur malo venereo curato, hæc vero non.

§. 10.

Symptoma hujus Ophthalmiæ quilibet facile ex §. ante. extrahere poterit, ita ut superfluum sit illa repetere. Unicum notabo symptoma, quod sc. dolor & rubor versus noctem ingravescat cum aurora autem vel plane cesseret vel remittat: Quid vero hujus rei cauſa sit nondum demonstratum est. Suum symbolum hic conferunt calor lecti, quies, digestio & concoctio assumtorum, quæ circuitum velociorem reddunt, denique aëris condensatio dirigens motum humorum interiora versus.

§. II.

Quod autem Lues Venerea Symptoma hoc cauſſare posſit, non est, quod miremur, si tantum paulo accuratius conſideremus Consenſum illum inter Oculos Abdominisque reliqui corporis viscera, quem à nervis eorumque ramificationibas oriti certum est, uti etiam docuerunt *Georg. Ern. Stahl*, (q) *Frid. Hoffmannus* (r) b. m. *Elias Camerarius*, (s) aliisque. Nervus enim *Sympatheticus magnus* (uti illum *Ill. Winslow* vocat, alii autem falſo hucusque illum vocarunt *Intercostalem*) communicat imprimis cum nervis in viſus organis distributis. Nam hic nervus in ſinubus duræ matris ad latera *Sellæ equinæ* oſſis cuneiſormis ſitis jungitur:

1.) Per fibram Sexto Nervorum cerebri pari, quod ſolum muſculis oculi ſacrum eſt.

2.) Per duas fibrillas nerveas ramo Orbitali Quinti pari (qui aliis *Ophthalmicus* Winslowio autem ob egressum in orbita *Orbitalis* audit) qui ramus in tres minores dividitur, qui ad exter nas Oculi partes abeunt, & vocantur *Frontalis*, *Nasalis* & *Lacrimalis*. Non ignoro quidem noſnullos recentiorum Sympathetici magni cum Quinto pari in cranio communicationem in dubium vocare, quorum autem opinioni accedere nequeo. Præter omnium enim Anatomicorum Veterum tam quam plurimorum recentiorum auctoritatem, ex. gr. *Vefalii* (t) *Vieuſſenii*, *Jac. Benj. Winslowii*, (u) *Celeberr. Laur. Heiſteri*, (x) *Cunrad.*

C 3

Aug.

(q) *Difſ. de Consenſu Partium.*

(r) *Medic. Ration. Syst. T. III. S. I. C. V.*

(s) *System. Cautel. Medic. p. 155.*

(t) *de humani Corporis fabrica. Basil. 1543.*

(u) *Exposit. Anatom. T. III.*

(x) *Compend. Anatom. p. 148. edit. mea.*

Aug. à *Bergen* Med. D. & P. P. O. Francofurti ad Oderam. (y) Autopsia Anatomica hancce communicationem confirmat, quodsi enim suspensa manu huncce concussum prosecutus fueris, invenies illam semper, uti pluries in Theatro Argentinensi dirigente Præceptore fidelissimo & Patrono meo singulari *Henrico Alberto Nicolai* Anat. & Chirurg. Prof. celeberr. cuius præmaturam mortem Respublica Medica Litteraria sat lugere nequit, non mentis nec suspicionis sed oculorum acie obſtrvavi.

§. 12.

Ophthalmia quidem *Symptomatica Venerea* haud multum alit periculi, & ordinario auffertur, si malum illius cauſa ſc. fuerit extirpatum convenienti methodo, quodſi autem materia Venerea nimis diu in corpore niduletur, & frequentiores inde orientur tales Ophthalmiæ, hæ facile oculos ad illam metastaticam prædisponere poſſunt.

§. 13.

In methodo medendi & curatione ipsius morbi venerei primarium indicatum est materiæ virulentæ ex corpore expulſio, quæ ut expellatur, duo requirit. 1.) Materiæ corpus cellulosum imp. occupantis in tenuiores & subtiliores resolutionem. 2.) hujus resolutæ ex corpore excretionem. Quæ ut fiant ex duabus tantum viis & methodis una eligenda eſt in gravioribus hujus mali speciebus, quæ viæ ſunt vel Medicamina mercurialia, vel summe fudorifera. Quod Mercurium & ex illo parata medicamenta ſpectat, notandum quod insignis differentia intercedat, an mercurialia extus vel intus applicentur, illa enim externa poffima ſæpe generant ſymptomata, uti notavit *Balth. de Lindern* Med. D. & Practicus Argentoratensis, Patronus

tronus meus colendus (z). Quomodo autem mercurius virus resolvat & ex corpore sub specie seri, salivæ, urinæ &c. eliminet, non jam inquiram, nec illius usum multis exponam. Sufficiat nobis paucis annotasse, Mercurium non in omnibus Luiis Venereæ speciebus optatum & malo parem edere effectum. Nam in altero Gonorrhœa gradu (§. 5. C. II.) salivatio rite instituta non auffert malum, uti observarunt Ill. b. m. Zeller. (a) Herm. Boerhaave (b) aliqui. Nec tertius Luii venereæ gradus semper & secure profligitur. Cujus rei caussam indigitat. Ill. Boerhaave. (c) Quæ seq. est: Mercurius quidem humores corporis resolvit, olei tenacitatem dividit & serosas particulas imminuit, cum vero particulæ mercuriiter decies graviiores sint illis sanguinis, ut quidem illæ particulæ vicordis arteriarumque ad cryptas illas spongiosas penis, vaginæ uterinæ, ossiumque medullam deferantur, sed ibi nullam aut minimam exerant virtutem, arteriolæ enim membranulas harum cryptarum percurrentes ita subtile sunt, ut etiam subtilissimis injectionibus vix appareant: Hinc in his cryptis saepe numero Mercurius crudus collectus invenitur, cuius rei exemplum refert Excell. D. D. de Lindern (d) & ipse met nonnunquam in ossium Cranii substantia diaploica Argentorati adinveni impr. in cruento illo de quo §. 7. C. II. Has ob rationes Veteres jam aliam sibi viam hanc materiam ex corpore eliminandi quæsiverunt, quam Exsiccationem vocarunt, i.e. corpus diæta medicamentisque plane quasi exsiccatur, quæ vero methodus plane fere abolevit, donec Ill. Boerhaave (e) necessitate coactus illam in usum

(z) Speculum Veneris, oder Venus-Spiegel / Straßburg/ 1732.

P. 347.

(a) Diss. citat. de Gonorrhœa.

(b) Praefat. cit.

(c) ibid.

(d) Spec. Veneris p. 347. & 348.

(e) Praefat. cit.

usum revocaverit; ut vero illa rite instituatur, plura veniunt attendenda, quæ omnia ex *Hutteno* (uti fatetur) *Boerhaave* defunta in brevem sed exactam contraxit historiam, quam venia Lectoris apponam, cum hic *Liber* rarer in paucorum manibus versetur.

§. 14.

Consistit artificium in eo, ut omnia pinguia resolvantur, corpusque ita emaciatur, nihil ut oleosi retineat. Hic sc. æger loco calidissimo includendus, ut fere sponte ibidem ad sudandum pronus sit. Abstineat ab omni cibo, potuque pingui. Unico biscocto pane, uvisque passis alendus. Nullo reficiendus potu nisi sincero & paulo leviori Guajaci decocto. Quater interim interdiu potet decocti meracissimi ejusdem tantum, quantum potest, ut minimum sorbeat octo vel 10. uncias. Postquam ergo continuato aliquot dierum decursu impletus hoc liquore quasi hydropticus evadere incipit, jam cogitandum, corpus hoc plenum liquore, cuius penetrabilis acrimonia, & acuta balsamica virtus talis est, ut omnem fere pituitam solvat, pingue diluat, tenax attenuet, putridum à fraucedine ulteriore præservet. Restat jam ut velocissime per omnia vasa trajectus intima quæque abluat, detergat, & pinguia infecta accuratissime è corpore eliminet & tandem sanet. Igitur vacuo jejonus ventriculo mane impleat se, qua potest maxima copia æger, ut turgeat, dein in cistella erectus sedens lignea, vel in lecto sub craticula sub incensorum spirituum vini flammam ardentem sudet nudatum corpus adeo diu & fortiter quam ferre potest. Spatium diuinidæ horæ summa fere mensura est, tum in lecto remota flamma continuet sudorem ultra per horulam. Dein octo vel 10. uncias juris macilentæ vitulinæ cum pauca oryza cocti calide exhibetur. Surgat æger. Qui sic quatuordecem diebus tractatus & mane & vespere sudet, ita semper reficiatur, detergatur,

tur, & repleatur decocto. Tum denique quatuordecem diebus iterum sudet mane. Interea dum haec arte in sudores resolvitur corpus, si quæ pars ossis malo infecta venereo, haec eo tempore obvlevenda pannis calidissimis fortissimo Guajaci lixivio madentibus, quin & præcipua ardentiū spirituum flamma inter sudandum eam versus partem dirigitur.

§. 15.

Memoratis jam (§. 13. 14.) remediis si morbum profligaveris, symptomatica haec Ophthalmia simul cessat. Ut denique illa, quæ de Ophthalm. Symptomatica Vener. retulimus, exemplo confirmemus, sequentem adjicio casum, ex benevolā communicatione Practici cuiusdam Argentoratensis felicissimi: Rusticola quidam juvenis ex pago Bischē natus biennio ante gonorrhœa virulenta laboraverat, quæ à Chirурgo quodam Urbis per adstringentia præpostere adhibita sistebatur, biennio elapsō variæ pustulæ venereæ circa frontem apparebant insigni capitis dolore in occipite præprimis & ophthalmia stipatae, quæ symptomata cum nocte exacerbabantur, cum adventu autem & ortu solis ita mitescebant, ut nullus fere tumor, & rubor in oculis observaretur. Hic rusticus opem hujus Medici efflagitat, qui illum medicamentis mercurialibus illi arcanis & congruo regimine pristinæ restituit sanitati, ita ut profligato morbo etiam symptoma hocce evanuerit.

§. 16.

Progrederior ad alteram Ophthalm. Venereæ (§. 8. C. II.) speciem *Metastaticam* scil. quæ est materiae virulentæ ex partibus genitalibus in oculum transpositio, & aggregatio; haec species est vel plenaria, ubi sc. omne virus ex partibus genitalibus in oculum transponitur, vel minus plenaria, ubi aliqua tantum pars transponitur. Materia virulenta colligitur in corpore illo celluloſo, quod fatus ope in oculi parte anteriore

inter tunicam sc. conjunctivam & expansiones illas tendineas muscularum oculi detegitur, detegitur etiam cellulosum texum inter membranam internam palpebrarum & musculos illarum.

§. 17.

Materia hic collecta virulenta sequentia creat symptomata, quorum

1.) *Est tantus tumor*, ut cornea transparens in unam ve duas lineas profunda fovea delitescat. Omne enim virus venereum ex systemate liquorum secretum in panniculo adiposo anteriori oculi colligitur: quod autem conjunctiva corneam pellucidam obtegens non simul tumefiat, ratio est, quia illa circulo extremo corneæ pellucideæ firmiter annexa est, & nullum cellulosum corpus inter has duas tunicas adest.

2.) *Dolor* est vellicans & insigniter lancinans, materia enim hic aggregatæ acrimonia corrosiva suppositas expansiones tendineas & superpositam adnatam membranam arrodi & corrumpit, hinc quo acrimonia major eo maiores etiam dolores.

3.) *Color* ex livido viridescens, quem colorem oculis morbo hoc infectis conciliat latitans ibi virus venereum, quo ejusdem est coloris, cuius est illud in gonorrhœa effluens. Vic Observ. fini Cap. annexas.

§. 18.

Symptomata hæc signorum vices simul gerant. Quo modo autem à reliquis differat Ophthalmiis, ex §. 9. Cap. hui dilucescit.

§. 19.

Inquiramus jam in caussas illas, ob quas metastasis hæc ad Oculos nonnunquam & non ad alias partes fiat. Huic metastasi in genere & in specie ad oculos ansam præbent,

1.) Remedia repellentia & adstringentia præmature & præpostere adhibita interne & externe in utraque gonorrhœa venerea: hoc nomine famosa sunt ossa sepiæ, pinguia, martialia, saturnina &c. Assumta præpostere & nimia quantitate calidiora sudorifera balsamicaque huc etiam faciunt, dum virus agilius reddunt non vero eliminant. Hinc saepius certe vidi-mus gonorrhœæ malignæ, ait *Frid. Hoffmann* (f) nimio Balsa-mi Peruviani vel de *Copaiva* usu cohibitæ pustulas in facie, ossium dolores & in inguine bubones successisse.

2.) Communicatio & concursus nervorum oculi cum Nervo Sympathetico magno (§. 10. C. II.)

3. Oculorum structura vasculosa: Ex observationibus enim discimus, illas præ aliis nostri corporis partes *metastasibus* ob-noxias esse, quæ præ aliis etiam vasculis perseminantur san-guiferis, hinc tam frequentes metastases ad viscera fieri expe-rimur.

4. Continuus ferelabor oculorum, & omnibus aëris muta-tionibus expositio, quæ uti alia hujus organi tonum ac robur valde affligunt & debilitant, ut dein humores in has partes, ubi minorem resistantiam & renisum inveniunt, facilius irruant.

5. Frequentes antegressæ Ophthalmiæ imprimis Ophthalm. Symptomatica venerea oculi structuram ad hanc metastasin prædisponunt.

§. 20.

Præsentibus his causis metastasis sequentem in modum fit: Virus cum venereum per remedia incongrua vel alias cau-sas massæ sanguinæ remiscetur, quæ circulans omnia corporis humani puncta perfluit, & iis in locis i. e. hic inoculis mate-riam hanc heterogeneam deponit, in quibus si non omnes plu-rimæ tamen ex caussis (§. antec.) allegatis concurrunt. Non

D 2

mirum

mitum autem parva vasculorum orificia humorem tam crassum viscidumque admittere & ad alias corporis regiones transportare posse, si consideremus vascula hio statum naturalem mutasse & ampliora aptaque evasisse, ut materia crassa in sanguinem regurgitare possit. Suffragatur etiam experientia, quod si ~~etiam~~ abscessus, tumores, ulcera materiâ purulentâ plena fortioribus adstringentibus tractaveris, pus deserit locum & in alias transfertur partes; solum immo frigus ad ulcera vel abscessus admissum insignes saepe movet turbas repellendo materiam crassam ad interiora corporis. Quæ mala oriuntur ex scabie suppressa? Nec desunt nobis exempla metastaseos in gonorrhœa virulenta ad alia præter oculos loca, de quibus evolve *Zacutum Lusitanum.* (g) *Joh. Willis.* (h) *Rudolph. Huberum.* (i) *Frid. Hoffmannum.* (k) aliosque.

§. 21.

Ut tandem rectum de morbo hoc formemus ratione existens judicium, non opus erit, multis Lectori persuadere, illum esse periculi plenissimum, materia enim venerea, in oculis collecta acrimoniâ sua & maligno caractere brevi expansiones tendineas & scleroticam membranam exedit & perforat. Conjunctiva enim jam aliquam contraxit duritiem, uti docent Observat. nostræ. Nec hic morbus tantum temporis permittit, ut materiam vel corrigas, vel ad alias derives regiones, & nisi festi-

(g) *Praxeos Med. Admirab. L. I. Obs. 105. de Aphonia ex retenta gonorrhœa virulenta. L. II. Obs. 127.*

(h) *De Medicamentorum Operationibus. p. II. Sect. I. C. V.*

(i) *Diss. Inaug. exhib. Doctrinam de glandulis, & tumorem scrophulosum maxillæ inferioris à retropulsa gonorrhœa virulenta oriundum. Basil. 1713.*

(k) *Syst. Pract. Med. T. III. S. I. C. VIII.*

festinante manu Chirurgi stagnanti huic veneno exitus paretur, certo certius non solum amittet visum, & illius organum ^{æger,} sed malum latius serpens etiam Nervum opticum invadet, sive que cephalalgias intollerabiles, abscessus cerebri, omnemque tragædiarum scenam producet. Ophthalmias venereas symptomáticas frequentiores oculum ad hunc morbum disponere dixi (§ 19 C. II.) Solatio adhuc est ægro, quod gonorrhœâ virulentâ omnemque sæpe opem eludenti liberetur, si scil. metastasis fuerit plenaria.

§. 22.

Ordinis jam ratio postulat, ut curationem morbi subjungamus, quæ duobus absolvitur, 1.) ut oculus à materia virulenta evacuetur. & 2do) residua materia virulenta eliminetur. Primæ indicationi satis fit sequenti Operatione & deligatione Chirurgica: Æger & Chirurgus eundem hic observant situm & collocationem, quam in Cataracta observant, de qua vide Dionis, Heisterum &c. Minister autem ægri caput retro parum reflexum firmiter tenet, alii, si opus fuerit, brachia pedesque ægri tenent, ne ille æger doloribus agitatus Chirurgum operantem turbet: Post Chirurgus pollice & indice inter palpebras elevatas & reflexas collocatis scalpro acutissimo vel Lanceolâ Chirurgicâ Conjunctivam tunicam prope corneæ transparentis marginem circularem incidit, & exitum virus parat, quam incisionem tam diu in circulo quasi continuat donec nulla amplius infarcta hæreat virulenta materia: Incidit etiam palpebras longitudinaliter, si intumefactæ simul fuerint, caveat autem sibi Chirurgus, ne illas profunde nimis incidat, facile enim musculi & cartilagines lœduntur, hinc transversalis incisio dissuadetur, quia hæc nimis profunda paralysin palpebræ generat. Finita Operatione & materia virulenta bene evacuata oculus digestivo ex albumine ovorum & aq. rosarum impleatur, & fascia sic

dicta Oculus simplex, si in unico tantum oculo malum, vel Oculus duplex, si in utroque, applicetur, quam fasciam describunt inter alios *Garengeot* (l) & *Henr. Bass. P.P. Hallensis.* (m) Operationem, si tempus & materiæ acrimonia non vetat, antecedant Remedia sic dicta generaliora impr. purgantia, anti-venerea decocta, & si subjectum sit plethoricum Venæ sectio latgior, de quibus generalioribus vide *St. Yves.* (n)

§. 23.

Secundæ indicationi satisfacimus decoctis sic dictis anti-venereis, impr. Decocto Guajaci meraciore: Et si metastasis non fuerit (§. 16. C. II.) plenaria, recurrendum ad ipsius mali venerei extirpationem, quomodo autem illud extirpetur, paucis jam indicavimus (§. 13. 14. 15.)

§. 24.

Antequam autem tractationi nostræ de Ophthalmia Venerea metastatica fine imponam, aliquot Observationes annexam illam illustrantes, quas partim mihi communicavit b.m. *Nicolaj*, ad ultimum vitæ halitum ob paternum in me amorem etiam post mortem colendus, partim ipse illis interfui.

Cas. I.

Vir quidam ætatis circiter triginta sex annorum, temperamenti sanguineo cholericì per impuros amplexus gonorrhœam contraxit virulentam, seque Chirurgi cuiusdam sanx methodi medendi ignari curæ commisit, qui præmature medicamenta

(l) *Traité des Operations de Chirurgie.* T. II. p. 75. Paris. 1720.

(m) *Bericht von denen Bandagen.* Halle. 1720, p. 108.

(n) l. cit. p. 208.

camenta adstringentia intus, extusque exhibens materiae fluxum simul cohibuit. Paulo post æger conqueritur de Ophthalmia saepius cum vespere redeunte, ad medium noctem increscente, cum aurora ita decrescente, ut omnis dolor omnisque rubor fere evanuerit: Hæc Ophthalmia nullis nec externis nec internis remediis audiebat, sed ordinario nullis etiam assumptis remediis deserebat ægrum. Semel autem & simul una nocte ita invaluit Ophthalmia, ut mane uterque oculus imprimitus autem dexter adeo intumuerit, ut cornea pellucida in foveola duas lineas profunda latuerit. Quem tumorem oculi ille palpebrarum & dolores vellicantes punctorii laciniantes concomitabantur. Æger accersit Dn. *Helwig* Chirurgum Ophthalmiatrumque Argentoratensem dexterimum, qui ex primo statim intuitu causam quandam rariorem hariolans ægrum rigorose examinat, hic confitetur sibi quindecem jam ante annis gonorrhœam virulentam suppressam fuisse. Statim operationem modo descriptam ægro proponit Chirurgus, ne sc. vitus internas oculi partes corrodat, imprimis cum oculi dextri cornea jam parum læsa apparebat, æger autem illam operationem sustinere recusat. Quare omnia tentans Chirurgus ter venas pedis secat, vesicatoria applicat, purgantia & decocta mercurialia ægro exhibit, quæ vero morbum plane non imminuebant. Altero autem die æger persuasionibus comotus operationem tranquillo animo sustinuit præsente b. m. *Nicolaj*, cuius favore & egomet præsens eram, quam felicissimo cum successu peregit Chirurgus. Observabat Chirurgus in operatione duritiem quandam Conjunctivæ, & materia effluens illi gonorrhœæ ratione coloris, odoris, consistentiæ simillima erat. Post vulnus rite diligavit, & decocta antivenerea præscripsit, sicque ægrum per DEI gratiam visui & sanitati integræ restituit.

Cas. II.

Femina juvenis viginti quatuor annorum nata & conjugi malo gallico infecto per matrimonium juncta per aliquot annos fluore albo maligno, & saepius ophthalmiis symptomaticis laborabat. Nihilominus gravida reddita legitimo tempore infantem morbo contaminatum venereo enixa est. Septima à partu nocte matris oculus sinister ophthalmia venerea metastatica illi Cas. I. simillima tentabatur. Altero hinc die vocatus supra laudatus *Helwing* operationem in oculo puerperæ haud infeliori cum successu instituit, matrique & infantis nutrici decocta & remedia mercurialia exhibuit, & sic matrem & infantem curavit. Fluxus etiam albus cum lochiis cessabat.

Cas. III.

Ut fidelis observatoris exequar officium, addam hanc disparti cum eventu institutam curationem. Mulier quadraginta quatuor annorum jam ætatis anno decimo sexto fluorem album malignum experta, qui ad ætatem notatam duravit. Ad extirpandum hoc virus Salivationem mercuriale rite institutam sustinuit, sed fluor inde sistebatur, nam antegressis venereis Ophthalmiis *symptomaticis* successit Ophthalmia gravissima *metastatica*; Cum vero mulieris domicilium aliquot levcas ab urbe Argentinensi distaret, & Chirurgi illius oppidi morbi essent ignari, materiæ actimonia corneam jam plane exeserat & perforaverat, donec Dn. *Helwing* nimis sero vocatus operationem tamen perfecit ad rescindendam ulteriorem bulbi corruptiōnem. Sed visus non redibat.

Hæc sunt, quæ de Ophthalmia Venerea Speciminis Academicis loco conscribere volui, plura omissa minusque dextre elaborata esse scio. Cœterum DEO T. O. M. humillimas ago gratias, cui Laus sit honor & gloria.